
TAMPEREEN YLIOPISTON HALLAT RY:N JÄSENLEHTI

KUNNALLINEN MUTTEI KUNNOLLINEN

HALLANVAARA

2024

Sisällysluettelo

- 1 PÄÄKIRJOITUS
- 2 HALLAT RY HALLITUSESITTELY
- 3 HALLOJEN INTERNET-VASTAAVASTA
MÖKKIPARATIISIN KAUPUNGINJOHTAJAKSI:
JARI PARKKOSEN AVAIMET MENESTYKSEEN
- 4 HALLOJEN TOIMISTON VIIMEISET HITAA
- 6 VENLAN VAIHTOSYKSY WALESISSA
- 8 BÉATRICE - PINGU, JOKA LAITTA
PAIKALLISHALLINNON LIUKKAAT PAIKAT
JÄRJESTYKSEEN
- 9 HALLAT MAHDOLLISTAA LUJAN YSTÄVYYDEN
SITEEN
- 10 KUNTARISTIKKO
- 11 HISTORIASTA HALLINTOON: KAKSI TARINAA
- 13 KAJO-KAHVEILLA
- 14 TUTKIMUSAPULAINEN KUULTAVANA
- 15 SUURI MAAKUNTASEIKKAILU VOL.3

PÄÄKIRJOITUS

Hallojen vuosi 2024 on sujunut rauhallisissa ja iloisissa merkeissä. Vuotta on kuitenkin varjostanut jatkuva odotuksen tunne. Kuten monelle on käynyt jo tutuksi, yliopiston säästöt osuvat rakkaaseen Pinni A:han ja Hallojen toimistoon. Tämän vuoden olemme odotelleet tietoa uudesta toimistostamme. Ikävä kyllä paljon odotettu muuttomme näyttää siirtyvän vielä vuoteen 2025.

Tänä vuonna olemme saaneet iloita monista sujuvista yhteistöistä. Yhteistyö kunta- ja aluejohtamisen henkilökunnan kanssa on aina sujuvaa ja miellyttävää. Hallat pääsivät myös jälleen tänä vuonna osaksi Kuntamarkkinoita yhteistyössä KL-Kustannuksen kanssa. Myös työelämäecuja on järjestetty yhteistyökumppanien kanssa onnistuneesti.

Mainitsemani odottava tunnelma on alkanut ehkä tänä vuonna myös tuntua kunnissa. Kunta- ja aluevaalit alkavat hyvää tahtia lähestyä, ja niitä odotetaan varmasti jännityksellä. Myös tuleva TE-palveluiden uudistusta on jo hyvä tovi valmisteltu ja odoteltu. Me opiskelijat seuraamme näitä muutoksia suurella mielenkiinnolla.

Odetus kuitenkin näissä jokaisessa tilanteessa tullaan palkitsemaan. Hallat pääsevät muuttamaan uuteen toimistoon, jonka tupaantuliaisia toivottavasti päästään ensi vuonna juhlimaan. Kuntiin ja hyvinvointialueille saadaan uusia päättäjiä ja tämä aiheuttanee monissa kunnissa ja alueilla muutoksia. Muutokset ovat kuitenkin toisinaan hyvää ja vaihtelu virkistää. Uutta toimistoa ja seuraavaa vuotta odotellessa!

Puheenjohtaja Ella Kosonen

HALLAT RY HALLITUSESITTELY

Varapääministeri
Venla Hatakka

Pääministeri
Ella Kosonen

Talousministeri
Leo Narinen

Viestintäministeri
Iris Kuuskoski

Koulutuspoliittinen ministeri
Rasmus Keinänen

Yhteiskuntasuhdeministeri
Jayla Tammiharju

Tilaministeri
Iivari Pylkkänen

Tapahtumaministeri
Veera Saukkonen

Upeat kuvat ottanut Oskar Mannelin

HALLOJEN INTERNET-VASTAAVASTA MÖKKIPARATIISIN KAUPUNGINJOHTAJAKSI: JARI PARKKOSEN AVAIMET MENESTYKSEEN

Haastattelimme Heinolan kaupunginjohtajaa Jari Parkkosta, joka ei ole vain hallojen alumni, vaan myös Hallat ry:n hallituksen entinen Internet-vastaava. Nykyään Etelä-Suomen mökkiparatiisin kaupunginjohtajana toimiva Parkkonen on urallaan nähnyt kaikenlaista, joista jokainen nuorempi halla voi oppia, jotta voi itse ottaa kuntien asioista myöhemmin koppia.

Heinolaa voi kuvata Etelä-Suomen mökkiparatiisiksi hypermarketteineen ja golf-mahdollisuuksineen. Itsekin mökkiparatiisin ominaisuuksien perässä Heinolaan muuttanut Parkkonen toteaa kaikille kateellisille mökkikuntien rakentajille, kuinka kunnan menestystekijät täytyy osin tuotteistaa. Parkkonen kertoo, että vetovoimatekijöiden tulee nojata kunnan vahvuuksiin, niistä täytyy kehittää tarinoita ja luoda kysyntää myös itse.

Rakentaminen vaatii kuitenkin yhteistyötä, etenkin kunnissa. Parkkosen resepti hallituksen ja valtuuston luottamuksen voittamiseen onkin yksinkertainen. Parkkosen mukaan kannattaa aina pyrkiä olemaan mahdollisimman aito, suora, rehellinen, keskusteleva ja kuunteleva. Toisaalta hän myös kannustaa sanomaan suoraan, jos ei tiedä.

Oletko valmentaja, sillanrakentaja, toimitusjohtaja vai kyläpäälikkö?

”Itse olen varmaan huonoin vastaamaan...mutta tilanteen mukaan osaan katsoa sopivan roolin”

Millä sanalla kuvailisit valtion ja kuntien välistä suhdetta?

”Sekasortoinen olisi aika hyvä...tai no näköalaton”

Tiesitkö aina haluavasi kaupunginjohtajaksi?

”En todellakaan”

Mitä vinkkejä annat nyt opiskeleville nuorille, jotka unelmoivat kunnanjohtajuudesta?

”Harkitse vielä”

KUVA: JARI PARKKONEN

Vaikka Parkkonen kannustaa nuoria kunnanjohtaja-alkuja harkitsemaan tarkasti, ovatko he valmiita vastaanottamaan kokonaisvaltaisen kuntajohtajan arjen, suosittelee hän kuntia työpaikkoina erityisesti niiden moniulotteisuuden vuoksi. Tosin menestyäkseen kunnanjohtajana Parkkonen kertoo tarpeelliseksi suorastaan elää ja hengittää kuntaa ja kuntalaisten arkea. Siinä hommassa ei palkkatyöläisnäkökulma kuulemma pitkälle kannaa.

”Tärkeintä on, että johtaja on aito.”

Kun Parkkoselta kysyy, mistä tietää, milloin olisi aika vaihtaa johdettavaa kuntaa, hän toteaa helpottuneesti, ettei hänellä koskaan ole ollut ajojahti päällä. Työpaikkavaihtoksia Parkkonen kertoo itse tehneensä tunnepohjaisesti ja kannustaa seuraamaan omia fiiliksiä ja tunteita. Lopuksi hän vielä toteaa: ”Yleensä kun se tunne tulee, niin silloin ollaan jo myöhässä.”

HALLOJEN TOIMISTON VIIMEISET HITAAAT

Hallojen toiminnan tärkeä kiintopiste on pitkään ollut toimistomme Pinni A:n pohjakerroksessa. Toimistolla on parannettu maailmaa, pohdittu parempaa kunnallishallintoa ja tietenkin kahviteltu. Muutoksen tuulet kuitenkin puhaltavat, eikä kenellekään enää liene uutinen, että Tampereen yliopisto on päättänyt luopua Pinni A:sta kokonaan. Alun perin rakennuksen piti tyhjetä vuoden 2024 lopussa, mutta tätä kirjoitettaessa marraskuussa Pinni A:n palvelusaika sivistyksen tyyssijana on virallisesti päättymässä vuoden 2025 alussa. Luonnollisesti tämä tarkoittaa muuttoa myös Halloille ja uskolliselle pingviiniperheellemme.

Pinni A:n valmistumisesta vuonna 1993 on kulunut jo 31 vuotta, ja vuosien saatossa tukikohtaamme onkin koristeltu ja ehostettu monenlaisilla aarteilla. Ennen jäähyväisten heittämistä ja uuteen, toivottavasti vieläkin upeampaan toimistoon siirtymistä lienee paikallaan viettää hetki tutustuen toimistomme aarteisiin!

Hallojen toimintaan on mahtunut vuosien varrella monenlaista – myös urheilua. Hallanvaaran numero 01/08 tietää kertoa, että Kunnallispoliilijat (KunnPa) sai alkunsa vuonna 2004 ja voitti seuraavana vuonna yliopiston harrastefutsal-sarjan. Myöhemmin joukkue yhdisti voimansa aluetieteilijöiden kanssa KunnPa-Regiona.

Perimätiedon mukaan sohvan on yhdistyksen käyttöön lahjoittanut Hallojen hallituksessa varapääministerinä ja toimistoministerinä toiminut nykyinen hallintotieteiden tohtori ja yliopistonlehtori Henna Paananen.

Ennen vanhaan (mahdollisesti niinä "vanhoina hyvinä aikoina", joita kaikki aina kaipaavat) hallintotieteiden opiskelijat hakeutuivat suoraan opintosuuntiin, ja Halloillakin oli omat fuksinsa. Tästä todisteena edelleen toimistolta ostettavissa oleva fuksimerkki sekä Hallojen omat haalarit.

Toimisto kätkee komeroihinsa myös musikaalista kulttuuriperintöä – laulettaisiinko seuraavilla vuosijuhlilla vaikkapa Aikuinen virkamies?

Aikuinen virkamies

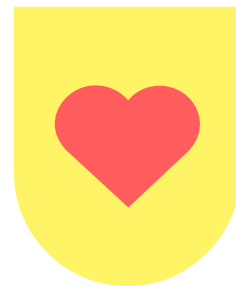
Aikuinen virkamies oon,
en enää eksy oikeaan duuniin.
Liittomme vahvistukoon,
kun suuhun ottaa,
ryypyn Alkon halpaa votkaa.

Kun aina vaikeudet tiellemme tuo,
ne vaaleilla valitut pellet.
Tää kunta on yks iso suo,
harhaan navigoimme,
selvitä jos tästä voimme,
ihmeisiin uskon,
ja pullon huiviini kiskon.

Ee-ee-eeen rahojasi tahdo riistää,
tahdo ee-ee-eeen palveluita sulta kiistää.
Sua tarvitsee-ee-eeen veronmaksajaksi
täään kyisen kunnan.
Kaiken me jaamme,
kuntalaista tukekaamme,
meillä on hienoo, vaik' autioituu tää tienoo.

Mieltäni muuta mä en.
Virastani taistelen vaikka pelkään.
Kunnasta huolehtien,
kestääkö maine?
iskee päälle kova paine,
duunilta suojaan,
menen jos vain mennä saan.

∴ Eee-ee-eeen rahojasi tahdo riistää... ∴

KUNTA

**Tekee verorahoistasi
timanttia.**

VENLAN VAIHTOSYKSY WALESISSA

Syksyni on kulunut vastuitani (gradun aloittamista) pakoillen täällä Aberystwythissä, Keski-Walesissa. Olin vuosia ajatellut, että olisi kiva lähteä vaihtoon, mutta jotenkin se tuntui asialta, jonka voi tehdä sitten joskus hamassa tulevaisuudessa. Viime joulun tienoilla tajusin, että opintoni alkavat tosiaan olla jo loppusuoralla ja jos joskus haluan vaihtoon lähteä, on sinne lähdeittävä nyt. Kohteen suhteen minulla ei juurikaan ollut intohimoja, mutta lyhyen pohdinnan jälkeen totesin haluavani pysyä Euroopassa. Lopullisen päätöksen kohteista, joihin hain, tein lopulta aika lailla hetken mielijohteesta ja arpomalla, sillä totesin että varmaankin olen lopulta ihan tyytyväinen riippumatta siitä mihin päädyn. Päädyin lopulta siis hakemaan (ja myös pääsemään) tänne Aberystwythiin, vaikken koko paikasta tiennyt juuri muuta kuin että se sijaitsee Walesissa meren rannalla.

Nyt tätä kirjoittaessani minulla on takanani kaksi kuukautta täällä ”sumujen saarella”, kuten eräs vaihtopaikkaani kuvaili, ja suunnilleen kuukausi edessä. Jouluksi tulen kotiin ja tammikuussa käyn tekemässä täällä vielä pari tenttiä. Lukukauden mittaisella vaihdolla ehdin siis olla kohteessa vain noin 3,5 kuukautta. Ekat viikot täällä menivät oikeastaan vain kaikesta uudesta selviytyessä ja siihen sopeutuessa. Nopeasti kävi myös ilmi, että olen ainoa suomalainen vaihtari täällä tänä vuonna ja erityisesti niinä ekoina viikkoina kadehdin suuresti kaikkia saksalaisia ja ranskalaisia, jotka missä tahansa porukassa saattoivat tarpeen tullen vaihtaa omaan kieleensä ja saada tukea muilta esim. sanojen löytämiseen. Kateus on kuitenkin nyt jo vaihtunut tyytyväisyyteen siitä, että olen ollut ”pakotettu” puhumaan englantia, mitä varten tänne oikeastaan tulinkin.

Koska hallintotieteiden opetusta ei täällä (kuten ei selvästi melkein missään muuallakaan, kun oikeastaan kukaan ei ole koko alasta ikinä kuullut) ole, teen täällä opintoja Business Schoolin puolella. Täällä kaikki kurssit ovat kymmenen ETCS-opintopisteen arvoisia ja lyhyen pohdinnan jälkeen päädyin valitsemaan pari turismikurssia, ihan vain kokeillakseni jotain täysin uutta ja erilaista. Erityisesti minut on yllättänyt opintojen (epä)akateemisuus ja melko alhainen vaatimustaso. Vaikka kurssit ovat kymmenen opintopisteen arvoisia, arvioisin niiden Suomen tasoon verrattuna vastaavan ennemmin perus viiden opintopisteen kurseja, jos niitäkään. Totta puhuakseni, edelliset pari kuukautta ovat tuntuneet minusta ennemminkin tosi pitkältä lomalta, kuin yliopistossa ahertamiselta. Olen muun muassa ehtinyt reissata ympäri Britanniaa ja tehdä kaikenlaista sellaista, mihin arkena ei yleensä ole ikinä tarpeeksi aikaa.

Mikä Aberystwyth?

- Kaupunki Irlanninmeren rannalla, Keski-Walesissa.
- Asukasluku n. 15 000. Alueensa isoin kaupunki muuten tosi harvaan asutulla seudulla.
- Tärkeä walesilaisen kulttuurin ja kymrin kielen keskus.
- Suosittu turismikohde erityisesti kesäaikaan.
- Yliopisto kaupunkiin on perustettu vuonna 1872.

Vaihto on ollut monilla muillakin tavoilla hieman erilainen kuin olin etukäteen ajatellut. En esimerkiksi olekaan viettänyt aikaa pubeissa juuri lainkaan tai tehnyt kämppeiksistäni parhaita ystäviäni. Siitä huolimatta voin erittäin lämpimästi suositella vaihtoon lähtemistä ihan jokaiselle, joka sitä yhtään pohtii. Vaikka olisit kuinka kotihiiri (kuten minä) ja lähteminen jännittäisi, niin kyllä täällä pärjää. Vaihdon tärkein anti ainakin minulle on ollut sellainen minäpystyvyyden tunteen parantuminen. Uskon, että myös kotona osaan entistä paremmin arvostaa monia asioita nyt, kun olen nähnyt (ja kuullut) niin paljon enemmän kuin kotona pysymällä olisin ikinä voinut.

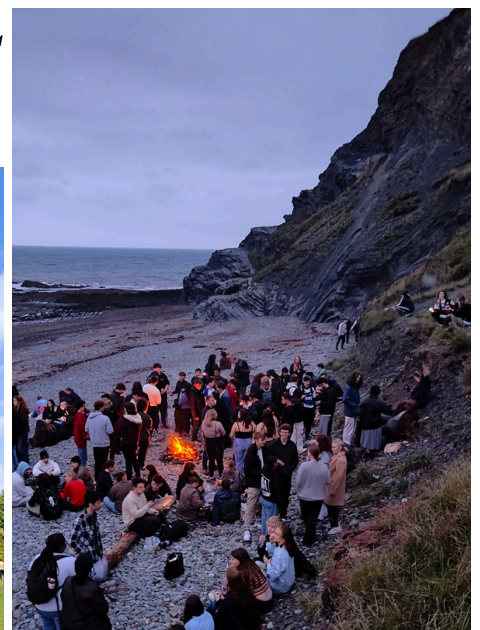
Asioita joista täällä ollessani olen yllättynyt:

- Sää on ollut sata kertaa parempi kuin mitä odotin. Britannian sääolosuhteilla on selvästi tosi paljon huonompi maine kuin miksi todellisuus on osoittautunut. Sateita on toki ollut aina välillä, muttei todellakaan siinä määrin mitä ajattelin ja mitä "kaikki" pelottelivat ennen minun tänne tuloa.
- 24-vuotiaana olen tosi vanha verrattuna paikallisiin opiskelijoihin. Suurin osa aloittaa yliopisto-opintonsa heti 18-vuotiaana ja valmistuu jo noin 20-vuotiaana, sillä maisteritutkintoja täällä tehdään tosi vähän.
- Ventovieraiden kämppisten kanssa asumiseen tottuu yllättävän nopeasti.
- Yliopiston kansainvälisyys. Sijainti keskellä-ei-mitään on "pakottanut" yliopiston olemaan todella aktiivinen kansainvälisten opiskelijoiden haalimisessa tänne. Yliopiston opiskelijoista noin 20 % on muualta kuin Iso-Britanniasta.
- Uskomattoman kauniit (ja Suomeen verrattuna erilaiset) maisemat. Lähes puuttomia, pelkkää vihreää nurmea kasvavia laaksoja ja kukkuloita jatkuu joka suuntaan silmäkantamattomiin.
- Lampaiden määrä! En varmaan eläessäni ollut nähnyt yhtä monta lammasta, kuin jo ensimmäisellä bussimatkalla Birminghamin lentokentältä tänne Aberystwythiin näin.
- En musertunutkaan koti-ikävään tai tullut ekalla maitojunalla takaisin Suomeen!

Koko Walesin rannikon halki kulkee opastettu polkureitistö. Vaeltaminen/retkeily onkin täällä hyvin suosittu harrastus. Myös esim. surffaajia näkyy aalloilla vuodenajasta riippumatta.

Wales on tunnettu erityisesti lohikäärmeestään ja linnoistaan. Walesissa on maailman eniten linnoja/kilometrinieliö. Alla kuva Cardiffin 1000 vuotta vanhasta linnasta.

Monesti iltaisin ihmiset kerääntyvät porukalla rannalle nuotion äärelle ihastelemaan auringonlaskua, jotka ainakin joidenkin mielipiteiden mukaan on Britannian hienoimmat.

BÉATRICE – PINGU, JOKA LAITTAAPAIKALLISHALLINNON LIUKKAAT PAIKATJÄRJESTYKSEEN

Hallojen kuningatar, pingviini Béatrice (kavereiden kesken Béa), on viimeisimmän vuoden aikana joutunut edustamaan aikaisempaa useammin, kun toimisto on ollut auki useamman päivän viikosta. Seurasimme Béatricen elämää päivän ajan, jotta sinäkin voit tutustua häneen paremmin.

Kaaoksen kuningatar kotona, mutta värikoodattu virtuoosi

työpöydän ääressä: Béa rakastaa epäjärjestyä kodissaan, mutta työssään on värikoodattujen taulukkojen, projektisuunnitelmien ja tarkkaan valmisteltujen raporttien mestari. Hänellä on aina hyvin perustellut argumentit valmiina, ja hän ylpeilee sillä, että saa asiat hoidettua aikataulussa ja ratkaisee ongelmat, olivatpa ne isoja tai pieniä. Toimituksessamme kuitenkin herää pieni huoli, sillä hänen juurensa ovat tällä hetkellä sulamassa Etelämantereella, – toivottavasti hän muistaa ratkoa myös nämä ongelmat.

Empaattinen johtaja ja syväasukeltaja ideoiden maailmassa:

Béatrice uskoo, että oikea johtaja ei pelkää sukeltaa syvälle toisten ajatuksiin ja löytää sieltä parhaat ideat. Hän kuuntelee kaikki näkökulmat kuin salapoliisi ja vie asiat eteenpäin määrätietoisella otteella. Tämä rohkea empaattisuus tekee hänestä suosikin niin opiskelijoiden, tutkijoiden kuin koko yhteisön parissa. Tämä tieto yllätti toimituksemme, sillä aikaisempien havaintojen mukaan Béalta puuttuu korvat. Toisaalta, tämä toimii hyvänä muistutuksena siitä, ettei pingviinin ominaisuuksia voi tuomita ulkonäön perusteella.

Aikaa riittää myös hauskanpidolle ja romantiikalle: Béatricen mielestä kaikki työ ilman leikkiä tekee pingviinistä tylsän! Hänellä on huumorintajuinen puoli, ja hän järjestää teemallisia tapahtumia maskottikollegoilleen. Kuulimme myös, että Béatrice olisi käynyt treffeillä kollegansa Vergifantin kanssa paikallishallinnon pakuhuoneessa. Tämä tekee toimituksemme varsin iloiseksi, sillä onhan hänkin vain pingviini, joka kaipaa synkkien pilvien keskellä iloa, valoa ja hauskuutta.

Politiikan peluri päivisin, yhteisön rakentaja öisin: Béa on päiväsaikaan politiikkapainotteinen pingviini, mutta iltaisin yhteisön suuri fani. Hän rakastaa osallistua Jäälähden kaupunginvaltuuston kokouksiin, kuulemistilaisuuksiin ja kansalaistapahtumiin. Hän on myös strategiapelien, kuten SimCityn ja Cities: Skylinesin suuri fani ja hän viettääkin viikonloppuja pohtien luovia tapoja parantaa kaupunkialueita. Suorastaan tunnemme, kuinka Charles Laundry, Richard Florida ja Ari-Veikko Anttiroiko odottavat Béatricen ensijulkaisua vertaisarvioidussa joulunpäivälehdessä.

Kuka?

Monarkki, menestyjä ja pelaaja.

Mistä?

Jäälähdeltä, joka on Etelämantereen iloisin ja vilkkain kunta.

HALLAT MAHDOLLISTAA LUJAN YSTÄVYYDEN SITEEN

Lähes vuosisadan ajan rakas järjestömme on kasvattanut pingviinipoikasista aikuisia, tuonut yhteen samanmielisiä, kaveriporukoita, hallarakastajia, perheenalkuja ja avioliittojakin. Vain yksi on, joka meiltä usein unohtuu: vuosisadan ystävyys, jossa innovatiivinen innostuja ja pragmaattinen lainvalvoja luovat välilleen ystävyys siteen, jonka avulla kandit tulee palautetuksi, arvosanat nousevat nelosesta vitoseen ja hankintalaki saa pyhän kirjan omaisen roolin. Tämä juttu kertoo heistä: Rasmuksesta ja Jaylasta.

Kaksikko oli koronan väliinputoajia, jotka tutustuivat Ilari Karpin kandiseminaarissa. Jayla ei saanut kandiaan palautettua ja Rasmus sai omansa ensimmäisenä: täydellinen alku ystävyydelle. Rasmuksesta tuli Jaylan kandidoula, joka valvoi opinnäytteen etenemistä Visiiri-lehti kädessä. Joitain kuukausia (ei tarvetta täsmentää, kuinka monta) myöhemmin kandi valmistui. Kandin palautusta juhlistettiin Pendolinon S-marketin ilmaisilla kakkukahveilla perjantaisena iltapäivänä. Yliopisto-opiskelu näytti kuin näyttikin myös yhteisöllisen puolensa.

Rasmuksen ura politiikassa alkoi hiipua ystävyys aikana, mutta hänen vahva vakaumuksensa oikeudenmukaisuudesta sekä vähemmistöjen oikeuksista kiehtoivat Jaylaa. Vaikka tämän kaksikon nimiä ei löydykään samalta puoluelistalta, heitä yhdistää vahva kiinnostus tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusteemoihin. Huolimatta Jaylan ajoittain seitsemästä osa- ja kokoaikaisesta työstä ja Rasmuksen orastavasta urautumisesta valtionhallinnon harmaaksi virkamieheksi, tämä kaksikko aikoo jäsyttyä eurooppalaisia vielä tulevaisuudessakin rohkeilla ja laillisilla hallinnon innovaatioilla. Tämä tarina toimikoon kannustuksena kaikille tutustua itsensä vastakohtiin ja rakentaa ystävyys side hallakollegoiden kanssa.

Parhaat asiat Rasmuksessa Jaylan mielestä

- Rasmus on henkilökohtainen laillisuusvalvojani, ja hänen valvonnassaan ei Suomen hallinto eikä hallatkaan joudu ongelmiin.
- Hän osaa kaiken oikeusjärjestyksestä euroviisuihin.
- Rasmus ei koskaan karkaa hyvästä keskustelusta. Oli kyse sitten hallapoikaystävästäni tai startup-ideasta, Rasmus jaksaa jutella.

Rasmuksen suurin kehittämiskohde

”Rasmuksella on hyvin rajoittuneet lounaspaikkapreferenssit...niissä hän voisi vähän tsempata.”

Parhaat asiat Jaylassa Rasmuksen mielestä

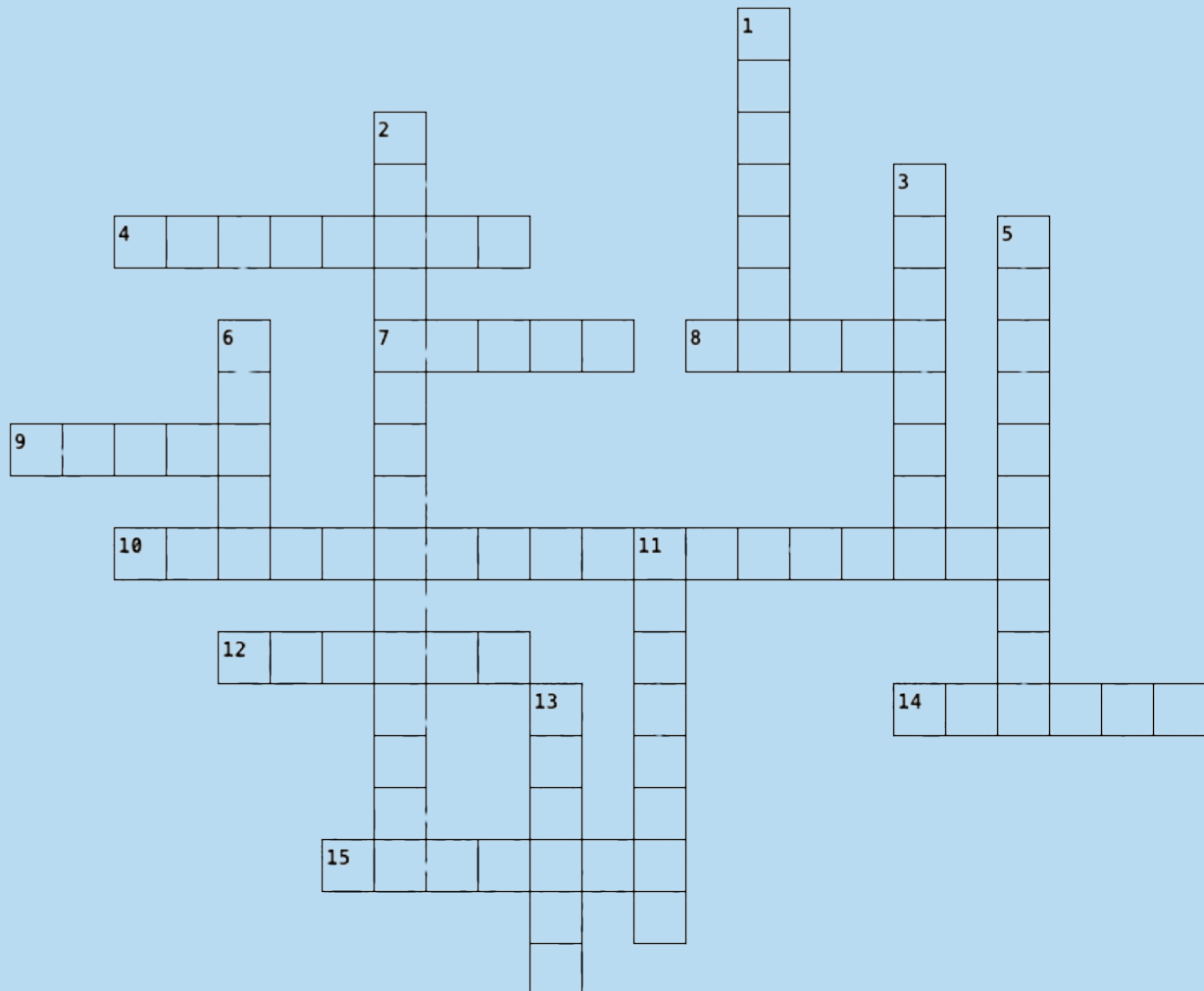
- Jayla on ehtymätön ideasampo ja hämmäntävän kiinnostunut innovaatioekosysteemeistä ja aluekehittämisestä. Hän on paikallisesti ankkuroitunut kansainvälisten innovaatioverkostojen yhteenkytkijä.
- Keskustelut eivät Jaylan kanssa koskaan lopu, vaan juttua riittää milloin mistäkin – ja yleensä hyvin painavista yhteiskunnallisista kysymyksistä.

Jaylan suurin kehittämiskohde

”Jaylalle säännöllinen ruokailurytmi ja lautasen syöminen siististi tyhjäksi.”

KUNTARISTIKKO

Ristikko, joka testaa kajolaisen kuntatietämystä! Ristikon voi täyttää haluamaan tavalla puhelimella, tai osoitteessa <https://crosswordlabs.com/embed/kuntaristikko-10>
Oikeat vastaukset löytyvät sivulta 13.

PYSTYSUORAAN

1. Ydinvoimaa
2. Tunnetaan taidekaupunkina
3. Kunta, jossa järjestetään Finntriathlon
5. Suomen pienin kunta pinta-alaltaan
6. Suomen suurin kunta pinta-alaltaan
11. Suomen pienin kaupunki
13. ----- Line

VAAKASUORAAN

4. Nykyinen pääkaupunki
7. Suomen vanhin kaupunki
8. Suomen eteläisin kaupunki
9. Täällä sijaitsee Unescon maailmanperintökohde
10. Nimessä on naisen nimi
12. Eniten maitoa vuonna 2023 tuottanut kaupunki
14. Kaupunki, josta Kalevauva.fi laulaa
15. Täällä on Suomen vanhin edelleen käytössä oleva yleinen sauna

HISTORIASTA HALLINTOON: KAKSI TARINAA

BELLA HÄRMÄ

Moi! Olen Bella ja aloitin syksyllä 2024 kunta- ja aluejohtamisen maisterivaiheen opinnot. Oon aina ollut semmoinen "katellaan mihin päädytään" -ihminen. Lukion jälkeen en ollut varma mitä haluan tehdä, joten (loogisesti) lähdin kesällä 2019 Hämeenlinnasta Helsinkiin töihin hohtogolfbaariin. Minigolfmailojen ja -pallojen alkaessa kyllästyttää, aloin keväällä 2020 miettimään korkeakouluopintojen mahdollisuutta. Lopulta pääsin kuin pääsinkin Tampereelle opiskelemaan historiaa.

Sivuaineiden valinta olikin yllättävän vaikeaa - Kävin johdatuskursseja niin markkinoinnista, viestinnästä kuin hallintotieteiden saralta. Johdatus kunta- ja aluejohtamiseen kuitenkin jäi vahvasti mieleeni ja näin päädyin ottamaan enemmän kursseja hallintotieteiden opinnoista.

Eräänlainen käännekohta tapahtui Luovan kaupunkikehittämisen kurssilla. Vaikka työ tehtiinkin harjoitusmielessä, koin kurssin todella mielenkiintoiseksi. Tästä lähti ajatus siitä, että ehkä hallintotieteiden opinnoissa olisi minulle enemmänkin annettavaa, kuin pelkkiä sivuainekokonaisuuksia. Kevään 2024 yhteishaussa uskaltauduin hakemaan kunta- ja aluejohtamisen maisteriopintoihin ja kaikeksi yllätykseksi myös pääsin sisään.

Jo historiaa opiskellessani toivoin tulevaisuudessa työllistyväni kehittämis- tai tutkimustehtäviin. Uskon ja toivon, että nykyiset opintoni avaavat minulle paremmat mahdollisuudet. Olen ylpeä historian opinnoistani, enkä myöskään ole katunut valintaani lähteä opiskelemaan kunta- ja aluejohtamista! En vielä ole täysin varma mitä tarkemmin haluan opintojeni jälkeen tehdä, mutta uskon opintojeni avaavan minulle uusia ovia.

Katellaan!

HISTORIASTA HALLINTOON: KAKSI TARINAA

ALEXA JOKELA

Hei! Olen Alexa ja aloittanut syksyllä 2023 maisterivaiheen opinnot kunta- ja aluejohtamisen opintosuunnassa. Opintoni olen aloittanut historian tutkinto-ohjelmassa.

Kun aloin opiskelemaan historiaa, oli aikeissani ryhtyä opettajaksi. Lisäksi historian generalistisen luonteen vuoksi ajattelin, että on hyvä opiskella kattavasti sivuaineena myös muita yhteiskunnallisia oppiaineita. Samalla löysin hallintotieteet ja suoritin perusopinnot nopealla tahdilla. Innostuin niistä syvästi ja hakeuduinkin harjoitteluun yliopistolle hallinnollisiin kehittämistehtäviin, mikä edelleen syvensi intoani ja ajatuksiani siitä, olisiko hallintotieteet sittenkin alani.

Haaveeni opettajana työskentelystä olivat suoraan lukiosta tulleen nuoren ajatuksista muuntuneet opintojen myötä kohti konkreettisia ajatuksia siitä, mitä haluan tehdä työkseni ja minkälaisen teemojen parissa haluan työskennellä. Koin erityistä kiinnostusta alueisiin ja kuntiin liittyviin kysymyksiin ja aloin seuraamaan niihin liittyvää uutisointia vapaa-ajallakin.

Kandidaatinopintoni olivat melkein valmiit ja aikeenani olikin hakea kandidiksi valmistuttuani suoraan hallintotieteiden maisterivaiheeseen opiskelemaan, mutta äkillinen vaikea elämäntapahtuma vei voimavarat muualle. Lopulta keväällä 2023 maisteriksi valmistumisen häämöttäessä pohdin tulevaa työuraani, päätin hakea hallintotieteiden maisteriopintoihin ja se kannatti!

Nyt työskentelen Tampereen kaupungilla kotoutumisen ja työllisyyspalveluiden parissa ja töiden ohella suoritan maisteriopintoja loppuun. Koskaan ei ole liian myöhäistä vaihtaa alaa tai työuran suuntaa, sillä koen, että olen nyt täysin oikeassa paikassa.

KAJO-KAHVEILLA

Juttelin hiljattain kunta- ja aluejohtamisen henkilökunnan kanssa KAJO-kahveista. KAJO-kahvit ovat jo vuosia järjestetyt opiskelijoille ja KAJO:n opetus- ja tutkimushenkilökunnalle tarkoitetut rennommat kahvittelut, joissa puhutaan milloin mistäkin aiheesta!

KAJO-kahvit ovat syntyneet henkilökunnan ja opiskelijoiden yhteistuumiin. Löysimme Hallon nettisivuilta uutisen vuodelta 2019, missä esitellään uusia "Hallakahveja" seuraavasti: "Hallakahvit on hallon uusi konsepti, jossa istumme rennosti kahvittelemaan keskiviikon ratoksi yhdessä kanssapöytätoimikunnan, sekä alamme henkilökunnan kanssa." Nimi on vaihtunut matkan varrella, mutta eihän tapahtuman nimessä mainittu nestekään ole aina ollut kahvi, vaan joskus myös kalja tai usein joulun alla glögi.

Kahvittelu/kaljoittelu/glöggitytapahtuman taustasta kertova henkilökunnan jäsen kertoo minulle, kuinka kunta- ja aluejohtamisen henkilökunta on halunnut paremman yhteyden opiskelijoihin. Opiskelijoilta on haluttu kuulla muutakin kuin opiskeluun liittyviä asioita, sillä akateemisessa yhteisössä tiedonvälitys tulisi olla kaksisuuntaista, eikä henkilökunnan ole hyvä keskenään arvailla, millaisia tarpeita opiskelijoilla milloinkin on. Vastineeksi opiskelijat kuulevat, millaisia tutkimusaiheita KAJO:ssa on työn alla.

"Aika moni KAJO:n henkilökunnasta on nähnyt tämän tarpeen. Ei ole vain yksittäisestä henkilöstä lähtenyt."

Tätä mukaa kunta- ja aluejohtamisen henkilökunta on halunnut tehdä tapahtumasta sellaisen, että se elää ja kehittyy opiskelijoiden ehdoilla. KAJO-käytävällä toimistossaan istuva henkilö toivoo minun välittävän lukijoille tiedon, että opiskelijoilta tulevat teema- ja kehittämisideat ovat erittäin tervetulleita, koska henkilökunnan jäsenet eivät halua olla vain 'puhuvia päitä'.

Teema tässä yhteydessä tarkoittaa sellaista aihetta, joka saatetaan valita tapahtuman pääasialliseksi keskustelunaiheeksi. Teemat vaihtelevat, ja ovat voineet liittyä esimerkiksi työelämään tai opinnäytetöihin. Usein alkuvuonna järjestettävillä kahveilla henkilökunta toivottaa tervetulleeksi opintosuuntaan valikoituneet uudet opiskelijat.

KAJO-kahvit on sen synnystä lähtien muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta järjestetty tilassa Pinni A 3020. Tila poistuu tietenkin yliopiston käytöstä, kuten koko rakennus. Kahvien sijainnin tulevaisuus on vielä arvoitus, mutta kirjoittajan paras veikkaus on Pinni B.

KAJO-kahveista ilmoitetaan aktiivisten kurssien Moodlealueilla sekä KAJO-kahvien Telegram-ryhmässä t.me/kajo_kahvit. Kutsua seuraaville kahveille (glögeille?) jo odotellaan. Siispä kuten Hallat aikanaan vuonna 2019 toivotti, stay tuned!

TUTKIMUSAPULAINEN KUULTAVANA

Antton Vuolle, viidennen vuoden kajoilainen, on toiminut syksyn tutkimusapulaisena. Yliopisto-opintojen aikana Antton on huomannut tykästyneensä tutkimustyöhön ja ympärillä olevan maailman jäsentämisestä, minkä vuoksi hän päätti paikkaa lopulta hakea.

Mutta mitä kunta- ja aluejohtamisen tutkimusapulainen edes tekee? Tiivistettynä: avustaa tutkimuksessa. Hieman avattuna: tutkimusapulainen työskentelee pääosin hyvinvointialueiden ja kuntien välistä suhdetta tutkivassa HALKO-hankkeen parissa, ja keskeisenä tehtävänä on ollut suunnitella ja muodostaa eräs aineisto hanketta varten. Tietysti apulainen saa osansa pienistä hanttihommista, kuten KAJO-kahvien järjestämisestä, lähdeluettelojen oikolukemisesta ja tähän haastatteluun vastaamisesta. *”Mutta aika paljon saa pyöriä onneksi siellä tutkimustyön ytimessä, keskustella niistä ilmiöistä ja asioista mitä siellä omassa työssä nousee.”*

KUVA: LAURI HALME

Kuten ehkä voisi luulla, tutkimusapulaisena tärkeimmät taidot ovat peräisin yliopistosta. Menetelmätaidot, nuo jokaisen Hallan opintojen lempiosa, ovat ehkä vähemmän yllättäen keskiössä tutkimusapulaisen tehtävässä. *”Jos olisin tiennyt, että vaikka tarvitsen jotain menetelmäosaamista töissä, niin olisin ehkä silloin kandidivaiheen kursseilla miettinyt niitä vähän enemmän.”* Menetelmäopintoihin kannattaa siis satsata!

Työ on kokopäivätyötä, ja sen sovittaminen opintoihin voi olla haastavaa, mutta tutkimusapulaisena oppii myös asioita, jotka tukevat opintoja. Luonnollisesti tutkimusmenetelmissä harjaantuu, mutta yliopistoyhteisö on kenties sitäkin merkittävämpi seikka. *”Me opiskelijat tavanomaisesti ei ehkä hoksata hakeutua kaiken sen avun ja tuen äärelle, mitä täällä on saatavilla. Nyt kun olen osa myös sitä työyhteisöä, jossa meidän tutkijat on töissä, niin sitä ehkä rohkeammin osaa hakeutua sen heidän osaamisen äärelle.”* Tämä vinkki on suunnattu kaikille, sillä tutkijoiden osaamiseen voi tuki tukeutua vaikei olisikaan tutkimusapulainen tai sellaiseksi edes haluaisi.

Kokonaisuudessaan, kokemukset tutkimusapulaisena toimisena on ollut positiiviset. Lopuksi on tietysti luonnollista kysyä tuleeko Anttonista isona tutkija. Hän vastaa varsin kierrellä, joten syytä olisi ainakin harkita uraa politiikassa tai elämää Savossa. *”Tässä duunissa kun on päässyt paljon lähemmäs sitä, että mitä nämä ihmiset täällä oikeasti tekevät päivästä toiseen, niin on tajunnut sen miten paljon hyviä puolia [tutkijanurassa] on. Kaikki se vapaus, itseohjautuvuus. – On se myös niin, että tutkijan työssä on myös huonoja puolia: rahoitus, epävarmuus, töiden jatkuminen.”*

SUURI MAAKUNTASEIKKAILU VOL. 3

Nyt saatetaan tää saaga finaaliin! Tämä on trilogian viimeinen osa, mutta maakuntamatkailu jatkuu vielä, sillä muutama kunta tarvitsee vielä kiertää, että 309 kunnan matka on saavutettu. Hallanvaaran vakituisille seuraajille kirjoittajien projekti on jo tuttu, mutta uusille lukijoille tämä vaatii kompaktin esittelyn. Tavoitteenamme on siis matkustaa kaikkiin Suomen kuntiin ja tutustua näihin uniikkeihin paikallisen itsehallinnon aarteisiin. Viime vuosina kuntamatkailumme on rakentunut teemoittain siten, että kesällä 2022 keskityimme Tampereen kukoistaviin seutukuntiin, eli Lempäälään, Kangasalaan, Nokiaan ja Pirkkalaan. Seuraavana vuonna tutustuimme Suomen radanvarsikaupunkeihin Hämeenlinnaan, Riihimäkeen ja Hyvinkäähän. Näiden lisäksi reissuihin on kuulunut villejä kortteja kuten Seinäjoki ja Maarianhamina. Tänä vuonna matkamme rakentuivat maantieteellisen reitin sijasta temaattisen kokonaisuuden ympärille, kulttuuriin. Tällä kertaa haluamme nostaa esille, mitä kulttuurimahdollisuuksia voikaan löytää läpi Suomen. Matkailuissamme olemme keskittyneet ekologisuuteen ja taloudellisuuteen. Ilman autoakin matkailu ympäri Suomen voi olla mahdollista. Lisäksi matkojamme on ohjannut kolmen K:n sääntö: kirkko, kirpputori ja kahvila, jotka kuuluvat vakituisiin aktiviteetteihimme.

Akaa - Aikaa elää

Kesän ensimmäinen kohde olikin kaikkien kuntien aakkosissa ensimmäinen, Akaa! Ristikoita raapusteleville Akaa on varmasti tuttu nimeltä, mutta se on kuitenkin kuntana vielä melko nuori, perustettu vuonna 2007. Akaaseen kuuluvat siis Toijala, Viiala sekä Kylmäkoski. Rajallisen aikataulun vuoksi pääsimme vain kiertämään Toijalan alueella, mutta reissu antoi loistavan kuvan Akaasta, eli kun joskus saamme kuntaprojektimme päätökseen, voidaan seuraavana haasteena ottaa käsittelyyn myös entiset kunnat. Päivämme alkoi kahvilasta aamupalalla eläkeläisporukan ympäröimänä. Seuraavaksi suuntasimme Akaan torille, jossa oli jo aamupäivästä paikallisia paljon, vaikka torilta löytyikin vain yksi kiosk. Torin vieressä köllötti Akaan kirkko, jonka ovet perinteiden mukaan eivät meille kuitenkaan auenneet. Kirpputoreja sen sijaan löytyi torin lähettäviltä useampikin kappale, ja yhdestä löytyi esimerkiksi Alkon tuotekatalogi 80-luvulta. Mitä löytöjä! Ehdottomasti suosikki shoppailukohteemme oli kuitenkin Villihinta. Tämä aarre on omien nettisivujensa mukaan ”koko perheen tavaratalo Akaassa ja Urjalassa”, josta löytyi loistava paikallinen valikoima krääsää ja ihan hyvääkin käyttötavaraa. Akaan vierailumme kruunasi kuitenkin ehdottomasti ilmainen risteily Vanajavedellä, jossa paikallinen matkaopas esitteli Akaan ja Vanajaveden historiaa. Matka vei meidät läpi upeiden järvimaisemien ja Toijala-Valkeakosken rautatiesillan ali. Risteilyn jälkeen jatkoimme matkamme ihastuttavan luontopolun läpi pitkospuita pitkin takaisin Toijalan keskusta, ja illan kruunasi paikallinen terassi loistavan palvelun kera.

Loimaa - Muuttaa käsityksesi maaseudusta

Seuraavaksi hyppäsimme junaan kohti lounasta ja pian olimmekin jo ylittäneet Pirkanmaan maakuntarajan, kun saavuimme Loimaalle. Matka alkoi perinteisesti kaupungin keskustasta, joka ei kuitenkaan esiintynyt meille kovinkaan elinvoimaisena, sillä kadut ja liiketilat ammottivat tyhjyyttä. Pienen kävelymatkan päästä löysimme kuitenkin vilkkaan Ekotorin, josta lähti molemmille mukaan hyviä löytöjä. Hieman vaisun keskustakokemuksemme jälkeen oli kuitenkin toimittava. Kyllä hätä keinot keksii ja hankimme itsellemme paikallinen oppaan, jonka avustuksella löysimme itsemme maaseudun ihmeisiin. Opas tarjosi meille myös purtavaa. Matkan ensimmäisenä kulttuurikohteena oli Alpo Jaakolan ”Loimaan Šamaanin” patsasmuseo. Jaakola teki aikoinaan kunnan kanssa vaihtokaupat vanhasta ruumishuoneesta, joka toimi ateljeekoti Torkvillenä. Vastineeksi kunta sai taiteilijan ensimmäinen teoksen ”Kaupunkiyhdyskunta”. Torkvillen piha-alueella oli erilaisia mielikuvituksellisia puusta ja kivistä rakennettuja luontoon sijoitettuja teoksia, jotka näyttivät luonnon omilta olennoilta. Kävimme myös patsaspuiston viereisessä vanhaan kuivuriin rakennetussa galleriassa.

Kuten otsikostakin voi päätellä, on Loimaa ylpeästi maaseutukaupunki. Tämän tittelin kruunaa Maatalousmuseo Sarka, jossa vierailimme seuraavaksi. Näin kunta- ja aluejohtamisen opiskelijoina, ovat maatalouden historian, prosessien ja työvälineiden tietämys jäänyt heiheikompaan osaan yliopisto-opintojen aikana, mutta kiitos vierailun, osaamme taas selittää kaskiviljelyn prosessin vaihe vaiheelta. Museon jälkeen hurauttelimme vielä Kanta-Loimaan kirkolle, jonka katto kiilsii uutuudellaan.

Taidekaupunki Mänttä-Vilppula

Matka Mänttä-Vilppulaan alkoi loistavin puittein. Kesäisin taideviikkojen aikana paikalle pääsee päivittäin suoraan Tampereen keskustasta minibussilla, jolla matka taittuu rattoisasti. Tämän lisäksi matkat kunnan sisällä onnistuvat minibussin avulla. Mänttä-Vilppula kohteena voi olla useammallekin jo entuudestaan tuttu, jos taiteesta nauttii. Mäntässä sijaitseva Serlachiuksen museo koostuu kahdesta osasta: Serlachiuksen kartanosta sekä pääkonttorista. Matka oli yltäkyläinen taidepläjäys ja pääsimmekin tutustumaan moderniin taiteeseen sekä klassisimpiinkin aikakausiin. Museoiden lisäksi ihastelimme paikallista arkkitehtuuria Mäntän kirkon, kunnantalon ja uuden päiväkodin muodossa. Erityisesti kirkko oli positiivinen kokemus, sillä paikalla oli erittäin asiantunteva opas, joka opasti meidät läpi kirkon lasimaalausten, saarnatuolin puuveistosten ja alttaritaulun luomavan kauneuden. Myös kaupungintalo sai meiltä melko korkeat pisteet uniikin ulkomuodon ja viihtyisän piha-alueen avulla. Toisaalta kunnantalojen taso ei nyt yleisesti ole kovin korkealla... Mänttä-Vilppula brändäys on selkeästi keskittynyt museoiden ympärille ja taide kukoistaa kaupungissa, mutta hirveästi muuta emme kaupungista löytäneet. Kahvilan makkapalat ja S-marketin irtokarkkihylly veivät meidät lapsuuden muistoihin. Muuten keskusta ei tarjonnut meille paljoa muuta kuin tyhjiä kivijalkoja ja tyyntä hiljaisuutta.

Sastamala – Sopivasti sykettä

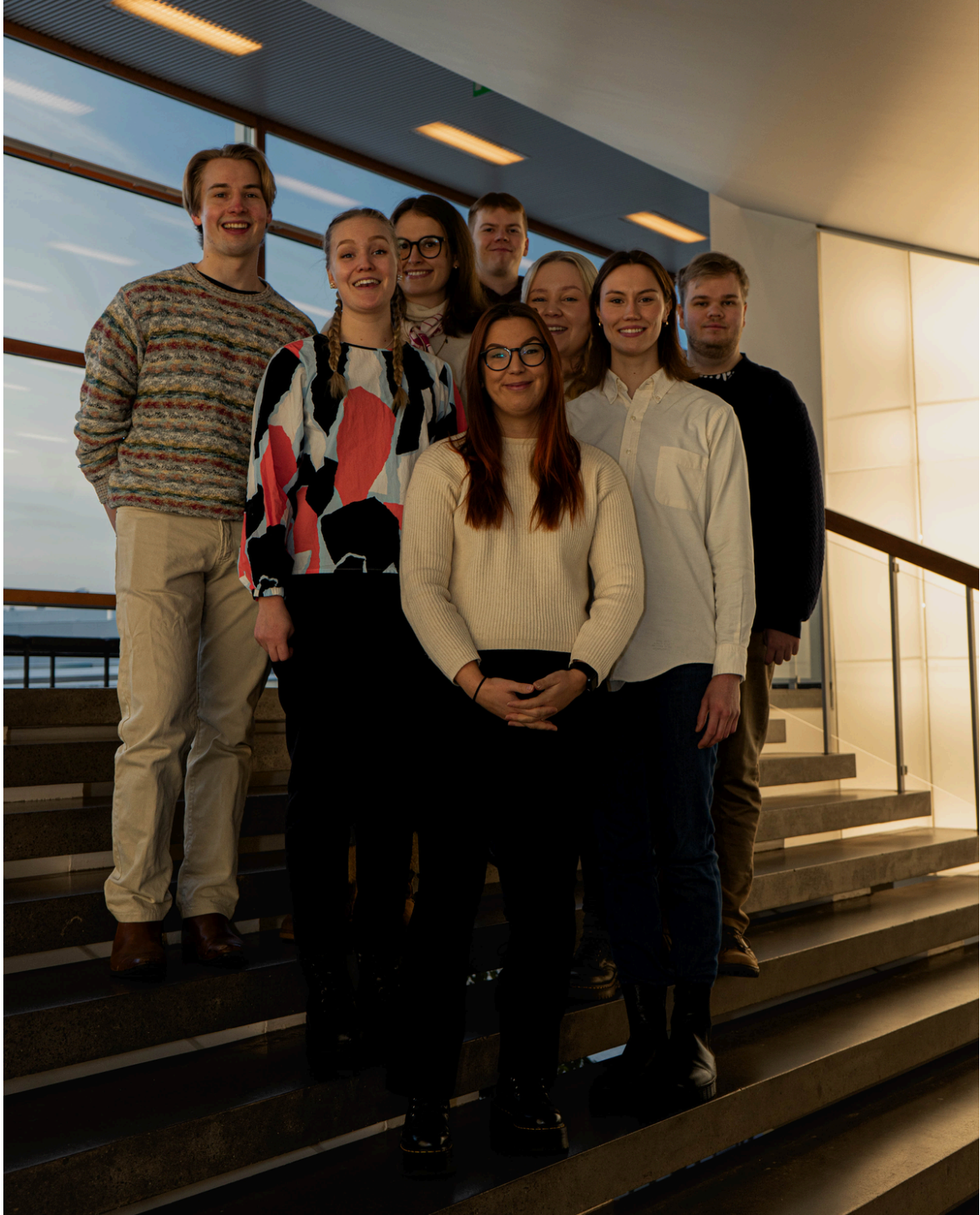
Kesän viimeisimpänä kohteena oli Pirkanmaan mammutti. Sastamala on pinta-alaltaan Pirkanmaan suurin kunta, joten saimme vain pintaraapaisun kaupungin kohteista. Pääsimme kuitenkin viettämään aurinkoisen kesäpäivän entisen Vammalan kaupungin keskustassa, joka näyttäytyi yllättävänkin idylliltä ja virkeältä keskustalta. Reissumme alkoi museokierroksella, ja vierailimme Suomalaisen kirjan museo Pukstaavissa sekä Sastamalan Seudun museossa. Kuten varmasti monille muillekin sukupolvessamme, ovat Suomen kansalliskirjallisuuden klassikkoteokset Mauri Kunnaksen koiraversioina paljon tutumpia kuin niiden (tylsemät) versiot. Herra Hakkaraisen talossa pääsi loistavasti suunnitellun näyttelyn kautta Kunnaksen eri kirjojen maailmaan, josta riitti iloa meillekin, vaikkamme ehkä ihan talon kohderyhmää edustaneetkaan. Ja ei, Herra Hakkaraisen talosta ei saa opiskelija-alea (kysyttiin kuitenkin varmuuden vuoksi) Vammalan keskustassa sijaitseva Tyrvään kirkko aivan järven tuntumassa oli myös upea kohde. Tämä oli myös Suomen ensimmäinen vuonna 1855 rakennettu kaksitorninen kirkko, ja kilpailijoitakin on noussut tämän jälkeen vain yksi. Seuraavana kävimme Akseli Gallen-Kallelan lapsuudenkodissa, joka on toiminut myös Tyrvään kunnantalona. Nykyään rakennus toimii kulttuuritalona. Tällä kertaa näyttelyssä oli esillä latinalaisen Amerikan käsitöitä. Ihastuimmekin upeisiin kommandopipoihin ja ponchoihin. Seuraavana pakollisena kohteena oli tietysti vielä kaupungintalo, joka Sastamalassa sijaitsee entisen Tyrvään piirimielisairaalan tiloissa ja on kokonsa puolesta aikamoinen. Olivatkohan vanhaan mielisairaalaan joutuneet kaikki mieleltään seonneita virkamiehiä, vai seuraako talon historia vielä kaupungin työntekijöitä...

Kirjoittajat ja valokuvaajat

Jasna Vuorinen
Kerttu Sillanpää

Kiitos!

Kuva: Oskar Mannelin

Hallojen menossa mukana vuonna 2024

Kuntalehti

kaks.fi
KUNNALLISALAN
KEHITTÄMISSÄÄTIÖ

eduhouse[®]